

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/138/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200188
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1719200188.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci starostlivosti súdu maloleté deti Z.: G., narodená dňa XX.XX.XXXX Q. Q., narodený dňa XX.XX.XXXX obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, so sídlom: Moyzesova č. 2, Pezinok, deti rodičov: matka - M.. L. Z., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: L.. G. X, O., zastúpená advokátkou JUDr. Darinou Tomčovou, so sídlom: AK Záhradná 58, Šenkvice, IČO: 36 069 132 a otec - T.. M. Z., narodený dňa X.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, Z., zastúpený advokátkou - Mgr. Máriou Čechovou, so sídlom: AK Lipová 18/C, Viničné, o návrhu matky na zvýšenie výživného a zmenu úpravy styku, na odvolanie otca voči rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 02. júna 2020, č. k. 12P/20/2019-323, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 6. júla 2020 č.k. 12P/20/2019-336 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 02. júna 2020, č. k. 12P/20/2019-323, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 6. júla 2020 č.k. 12P/20/2019-336 vo výroku o bežnom výživnom na maloletú G. Z., narodenú dňa XX.XX.XXXX mení tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletú G. Z. narodenú dňa XX.XX.XXXX zo sumy 200,- € na sumu 260,- €, počnúc dňom 01.06.2019, ktorú je otec povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletej.

II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 02. júna 2020, č. k. 12P/20/2019-323, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 6. júla 2020 č.k. 12P/20/2019-336 vo výroku o zročnom výživnom na maloletú G. Z., narodenú dňa XX.XX.XXXX mení tak, že zročné výživné na maloletú G. za obdobie od 01.06.2019 do 31.05.2020 vo výške 615,- € je otec povinný uhradiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky maloletej.

III. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 02. júna 2020, č. k. 12P/20/2019-323, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 6. júla 2020 č.k. 12P/20/2019-336 vo výroku o bežnom výživnom a vo výroku o zročnom výživnom na maloletého Q. Z., narodeného dňa XX.XX.XXXX p o t v r d z u j e.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 02. júna 2020, č. k. 12P/20/2019 - 323, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 6. júla 2020 č.k. 12P/20/2019 -336 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti Z.: G., narodenú dňa XX.XX.XXXX, zvýšeným výživným z doterajšej sumy 200,- € na sumu 260,- € mesačne a na maloletého Q., narodeného dňa XX.XX.XXXX, zvýšeným

výživným z doterajšej sumy 100,- € na sumu 160,- € mesačne, u oboch počnúc dňom 28.01.2019, ktoré sumy je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Zročné výživné na maloletú G. za obdobie od 28.01.2019 do 31.05.2020 v sume 862,74 € otcovi uložil povinnosť uhradiť v 2 splátkach, prvá splátka v sume 431,37 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a druhá splátka v sume 431,37 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky, spolu s bežným výživným s tým, že neplnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Zročné výživné na maloletého Q. za obdobie od 28.01.2019 do 31.05.2020 v sume 862,74 € uložil otcovi povinnosť uhradiť v 2 splátkach, prvá splátka v sume 431,37 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a druhá splátka v sume 431,37 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky, spolu s bežným výživným s tým, že neplnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh matky zamietol. Súd prvej inštancie konanie v časti zmeny úpravy styku zastavil. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P 41/2014-77 zo dňa 15.04.2014 v časti výšky výživného na maloletú G. a maloletého Q.. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom podaným na súde prvej inštancie dňa 28.1.2019 žiadala matka, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého Q. zo sumy 100,- € mesačne na sumu 180,- € na maloletú G. v podanom návrhu nežiadala upraviť doposiaľ upravené. Tým istým návrhom žiadala matka zmeniť úpravu styku otca s maloletými deťmi tak, že otec sa bude s maloletými deťmi stretávať v čase od 17,30 hod do 18,30 hod a nie, ako bolo doposiaľ upravené od 15,30 hod do 18,30 hod.

3. Svoj návrh odôvodnila matka tým, že v čase poslednej úpravy výživného v roku 2014 mal maloletý Q. 5 mesiacov, od tejto doby sa odôvodnené potreby na maloletého neúmerne zvýšili, maloletý navštevuje materskú školu, otec sa na zvýšených výdavkoch na maloletého nepodieľa. Čo sa týka zmeny úpravy styku s maloletými deťmi, na ktorej sa rodičia v rámci rodičovskej dohody dohodli rozsudkom pod č.k. 12P/127/2016-26 zo dňa 3.11.2016, v tom čase maloleté deti ešte nenavštevovali základnú školu. V súčasnosti sú obaja žiakmi základnej školy, a doposiaľ upravené stretávanie otca s deťmi žiada zmeniť oproti pôvodnému rozsudku počas týždňa a to utorok od 15,30 hod do 18,30 hod., na čas od 17,30 hod do 18,30 hod, ostatné ponechať bez zmeny a dve hodiny si otec sám určí, kedy ich chce s deťmi tráviť, nakoľko maloleté deti sa nestihnú pripraviť na vyučovanie na nasledujúci deň. Úlohy si robia až po 18,30 hod., kedy sú už unavené.

4. Matka v písomnom doplnení svojho návrhu uviedla, že na podanom návrhu trvá a upravila svoj návrh a žiadala zvýšiť výživné aj na maloletú G. zo sumy 200,- € na sumu 250,- € od 01/2019 do 01/2020 a od 01/2020 zo sumy 250,- na sumu 270,- € a na maloletého Q. od 01/2020 zo sumy 100,- € na 180,- € a od 01/2020 zo sumy 180,- € na sumu 200,- €. Svoj rozšírený návrh odôvodnila tým, že od podania návrhu na súd uplynul 1 rok a od poslednej úpravy výživného uplynulo 6 rokov. Za uvedené obdobie sa odôvodnené potreby oboch maloletých detí neúmerne zvýšili. To, že vo svojom písomnom návrhu matka nežiadala zvýšiť výživné na maloletú G. odôvodnila tým, že si znovu prepočítala mesačné výdavky na dcéru G. a zistila, že doposiaľ určené výživné vo výške 200,- € je nepostačujúce na pokrytie polovice mesačných odôvodnených výdavkov na maloletú dcéru. Ďalej matka uviedla, že svoj návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi berie späť a v tejto časti žiada, aby súd konanie zastavil.

5. Ostatní účastníci konania a to otec, ako i kolízny opatrovník súhlasili, aby v tejto časti súd prvej inštancie konanie zastavil.

6. Otec s návrhom matky súhlasil čiastočne, pričom uviedol, že je ochotný zo svojho príjmu uhrádzať na každé dieťa zvýšeným výživným o 30,- € a nie ako požaduje matka, s odôvodnením, že v súčasnosti jeho príjem nedosahuje takú výšku, aby bol schopný matkou požadované výživné plniť.

7. Kolízny opatrovník uviedol, že výdavky na maloleté deti od poslednej úpravy výživného sa značne zvýšili, čo je spôsobené tým, že obe maloleté deti navštevujú základnú školu, 6 rokov nebola výška výživného upravovaná, odporúčajú súdu zvýšiť výživné na maloletú G. na sumu 260,- € a maloletého Q. na sumu 160,- € mesačne, úhradu zročného výživného ponechali na úvahu súdu.

8. Súd prvej inštancie predmetnú vec právne posúdil podľa § 26, § 29 ods.1, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods.1, 2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a vecne vychádzal zo skutočného stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého uviedol, že maloleté deti G. Q. Q. sa narodili v manželstve, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 12P 41/2014-77 zo dňa 15.04.2014 rozvedené, obe maloleté deti boli v rámci rodičovskej dohody zverené osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletých detí a to maloletej G. sumou 200,- € a maloletého Q. sumou 100,- € mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P 127/2016-26 zo dňa 03.11.2016 bol v rámci rodičovskej dohody upravený styk otca s maloletými deťmi. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že v čase od poslednej úpravy výživného v roku 2014 bola G. vo veku 2,5 roka a Q. vo veku necelého pol roka. Maloletá G. je t.č. vo veku 8 rokov, je žiačkou 2 ročníka základnej školy, je zdravá, učí sa dobre. Priemerné mesačný výdavky na maloletú matka vyčíslila na sumu cca 485,73 €. Maloletý Q. je vo veku 6 rokov, navštevuje MŠ - predškola, je zdravý, až na atopický exém, od 09/2020 nastupuje do základnej školy. Priemerné mesačné výdavky na maloletého matka vyčíslila na sumu cca 320,- €.

9. V rámci skutočného stavu súd prvej inštancie zistil, že matka od poslednej úpravy nezmenila svoj osobný stav, je rozvedená a nepridudli jej ďalšie vyživovacie povinnosti. Zamestnaná je ako projektový manager, Ministerstvo životného prostredia SR a jej priemerný mesačný netto príjem je 1.231,- €, poberá rodinné prídavky a daňový bonus na dve maloleté deti, iný príjem nemá, nepodniká. S maloletými deťmi bývali (do februára 2020) v 3 - izbovom byte, ktorého vlastníkmi sú rodičia otca maloletých detí. V júni 2019 si matka obstarala 3 - izbový byt v Pezinku, kúpu realizovala z hypotekárneho úveru vo výške 94.500,- €.

10. Otec na pojednávaní uviedol, že od poslednej úpravy výživného otec nezmenil osobný stav, je rozvedený, nepridudli mu ďalšie vyživovacie povinnosti. V roku 2014 podnikal v tej istej obchodnej spoločnosti s.r.o. HAVE FUN, kde je v súčasnosti zamestnancom. Podnikal do roku 2015, Have fun s.r.o. - obchodná spoločnosť, predaj lukostreleckých potrieb, bol konateľom aj spoločníkom a zamestnancom s príjmom cca 480,- €. Svoj obchodný podiel previedol v roku 2015 na svojho otca za sumu 31.483,- €. Od tohto obdobia t.j. od 23.11.2015 je zamestnancom u svojho otca. Uvedenú spoločnosť vlastnili 3 spoločníci. Momentálne je otec konateľom v jednej spoločnosti Have fun s.r.o., a z tejto činnosti je jeho príjem brutto 700,- € a netto 560,- €. Taktiež je konateľom spoločnosti Have fun Ivents s.r.o., ktorá počas pandémie fakticky nevykonáva činnosť t.j. od 03/2020. Otec je v manažérskej pozícii + konateľ, má riadiace povinnosti. Spoločnosť momentálne zamestnáva 5 ľudí - predajcovia, ich príjem je cca 900,- € až 950,- €. Have fun Ivents s.r.o. v tejto spoločnosti je otec konateľ, ako zamestnanec za január a február nemal príjem, až na jednu akciu za 900,- € brutto s DPH. V roku 2019 príjem z ťažby lesa mal otec vo výške 1.240 €/ročne, je súkromne hospodáriaci roľník, je spolumajiteľom lesov v Utekáči a z tohto mal príjem vo výške 1.240,- €. Iný príjem za rok 2018 a 2019 nemal. Otec býva v rodičovskom dome so svojou starou mamou, jedná sa o 3 - izbový RD, všetky náklady hradí jeho otec, ide o dvojgeneračný dom, otcovi prispieva na bývanie 150 - 180,- € mesačne a otec mu potom dáva vreckové 100,- €. Otec nemá žiadne pôžičky ani úvery, iný majetok nevlastní. S deťmi sa stretáva pravidelne, nad rámec výživného uhrádza výlety, zakupuje športové potreby a ošatenie. Otec uviedol, že nad rámec výživného na deti mesačne minie na deti cca 362,- €. Veľmi veľa prispievajú aj jeho rodičia. Dovolenky financujú jeho rodičia, v roku 2019 boli deti so starými rodičmi v Chorvátsku. Od novembra 2019 uhrádza matke 330,- € na výživne, čo matka potvrdila.

11. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného pred 6 rokmi na strane maloletých detí nastali podstatné zmeny. V čase poslednej úpravy výživného bola maloletá G. vo veku 2,5 roka a Q. 10 mesiacov. Matka bola na rodičovskej dovolenke, otec podnikal a bol aj zamestnanec. V súčasnosti je maloletá dcéra žiačkou základnej školy a od septembra 2020 začne navštevovať základnú školu aj Q.. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú G. zo sumy 200,- € na 260,- € a maloletého Q. na zo sumy 100,- € na sumu 160,- € mesačne. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie návrh matky zamietol, nakoľko otec a jeho rodičia sa s maloletými deťmi pravidelne stretávajú, trávajú spolu dovolenky (letné aj zimné, zahraničné). Matke súd prvej inštancie nezohľadnil zvýšenie výživného po jednom roku (návrh podaný dňa 28.1.2019), nakoľko súd prvej inštancie zvyšoval výživné od podania návrhu na súd u oboch maloletých detí. U maloletej G. sa od poslednej úpravy výživného zvýšili odôvodnené mesačné náklady (vek, školské, mimoškolské aktivity) a doba 6 rokov počas ktorej výživné nebolo upravované. Je nespochybniteľné, že obe maloleté

deti sú od poslednej úpravy výživného o 6 rokov staršie, čím sa matke neúmerne zvýšili všetky výdavky, týkajúce sa odôvodnených potrieb oboch maloletých detí. Dcéra G. je žiačka základnej školy, syn Q. je predškolač. Všetky zvýšené výdavky na maloleté deti za posledných 6 rokov matka znášala sama, napriek tomu, že starí rodičia, ako i otec sa podieľali na úhrade dovolení, športového vybavenia, ako i oblečenia pre deti. Matka uvedené nespochybnila, avšak všetky zakúpené veci si deti museli nechať u otca, kde ich aj užívali. Plnenie nad rámec výživného zo strany otca bolo v rozsahu voľnočasových aktivít, avšak matka musela všetky ostatné zvýšené výdavky znášať sama, bez finančnej participácie otca a to po dobu 6 rokov. Matka je riadne zamestnaná, je štátny zamestnanec a jej priemerný mesačný netto príjem je 1.231,- € + rodinné prídavky a daňový bonus. V roku 2019 zabezpečila vlastné bývanie pre seba, ako i pre obe maloleté deti, kúpu bytu hradila z úveru, a zo svojho príjmu uhradza 340,- € mesačne na hypotekárny úver. Otec je riadne zamestnaný a jeho mesačný netto príjem je cca 620,- €. Býva v rodinnom dome svojich rodičov a nemá žiadne úvery ani pôžičky. V čase posledného rozhodovania o výške výživného otec podnikal, bol väčšinový spoluvlastník obchodnej spoločnosti HAVE FUN s.r.o., ktorá za rok 2013 vykazovala výsledok hospodárenia + 22.674,15 €, podiel otca na základnom imaní 95% v absolútnom vyčíslení 31.483,- €, ročné tržby predstavovali sumu 300.907,- €, s nerozdelným ziskom z minulých rokov vo výške 34.764,- €. Svoj obchodný podiel v predmetnej obchodnej spoločnosti otec previedol na svojho otca v roku 2015 (rok po rozvoze manželstva) s odôvodnením, že bolo potrebné investovať do podnikateľských priestorov a v súčasnosti dlhuje otcovi značnú sumu cca 40.000,- €, preto má v súčasnosti tak nízky príjem, lebo svojou prácou vlastne spláca dlh otcovi, a preto nie je schopný uhrádzať vyššie výživné, ako 30,- € na každé dieťa. S argumentáciou otca sa súd prvej inštancie nestotožnil a poukazuje na nasledovné. Otec má vyštudovanú vysokú školu, ekonomické zameranie, predtým, ako začal podnikáť, pracoval v banke a jeho priemerný mesačný príjem bol cca 1.500,- € netto. Sám sa rozhodol potom, ako ho práca v banke nenapĺňala, cítil sa vyhorelý, že bude podnikáť. Dlhodobu sa venoval lukostrelbe, bol v tomto športe úspešný. Je na rozhodnutí povinného rodiča, ako sa bude profesne orientovať, avšak všetky rozhodnutia nesmú byť na úkor maloletých detí. Tak isto je málo pravdepodobné, že funkčnú bonitnú s.r.o. prevedie na svojho otca, naďalej pôsobí v oboch obchodných spoločnostiach (HAVE FUN s.r.o., HAVE FUN Ivent s.r.o), ako konateľ (bez finančného ohodnotenia), a ako zamestnanec pracuje u svojho otca za 620,- €, keď ostatní dvaja zamestnanci ako uviedol otec na pojednávaní dosahujú príjem cca 900,- €, pričom zvyšnú časť príjmu poberajú v naturálnej forme (možnosť trénovať v ich športových priestoroch). V konaniach o výživnom na maloleté deti je veľmi obtiažne dokazovanie, pokiaľ ide o vzájomné rodinné a podnikateľské prepojenia účastníkov konania. V tomto konkrétnom prípade mal súd prvej inštancie za to, že otec sa účelovo zbavil výhodného zamestnania v banke s príjmom cca 1.500,- €, a následne s.r.o. HAVE FUN, ktorá dlhodobo dosahovala zisky v prospech svojho otca. Býva v rodičovskom rodinnom dome, všetky náklady na telefón, réžia osobných motorových vozidiel, je hradená cez s.r.o., dovolenky a nakupovanie športového oblečenia a športových potrieb hradia starí rodičia. Po vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie jednoznačne preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby súdom zvýšené výživné na každé dieťa o 60,- € bol schopný matke poukazovať. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie vychádzal jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb detí, rozsah, ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, nadanie, záujmy detí. Vychádzal zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletých detí a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa, teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačne, športové, kultúrne.

12. Za obdobie od 28.1.2019 do 31.5.20120 vzniklo otcovi zročné výživného na maloletú G. v sume 862,74 € a na maloletého Q. za to isté obdobie v sume 862,74 €, pričom súd prvej inštancie povolil otcovi splácať zročné výživné v dvoch splátkach po 431,37 € na každé dieťa, prvá splátka do 15 dní od právoplatnosti a druhá splátka v sume 431,37 € na každé dieťa spolu s tým, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia, a to v zmysle §-u 232 ods. 4 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.). Svoje rozhodnutie v tejto časti súd opiera o prednostný, spotrebný charakter výživného na maloleté dieťa, výšku zročného výživného, životnú úroveň otca a jeho možnosti zročné výživného uhradiť v dvoch splátkach. Výpočet zročného výživného na maloletú G. - 16 mesiacov x 60,- € (navýšenie výživného) = 960,- € + 7,74 € (alikvotná čiastka 01/2019 = 60,- € : 31 dní = 1,93 € x 4 dni = 7,74 €) Sumár 960,- € + 7,74 € = 967,74 € mínus otcou poukázané výživné navyše za rozhodné obdobie v sume 105,- € = 862,74 €. Výpočet zročného

výživného na maloletého Q. 16 mesiacov x 60,- € (navýšenie výživného) = 960,- € + 7,74 € (aliquotná čiastka 01/2019 = 60,- € : 31 dní = 1,93 € x 4 dni = 7,74 €) Sumár 960,- € + 7,74 € = 967,74 € mínus otcou poukázané výživné navyše za rozhodné obdobie v sume 105,- € = 862,74 €.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa §-u 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec maloletých detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie podľa ust. § 362 ods. 1 písm. f) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a písm. h) podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec v rámci svojho odvolania poukázal na to, že navrhovateľka podala návrh na zvýšenie výživného na maloletého Q. dňa 28.1.2019, ale výživné na maloletú G. žiadala zvýšiť až neskorším doplním návrhu. Otec má za to, že prvoinštančný súd pochybil, keď zročné výživné na obe maloleté deti zaviazal odporcu uhradiť za obdobie od podania návrhu t.j. od 28.1.2019. Podľa názoru otca malo byť zročné výživné na maloletého Q. počítané od 28.1.2019 a na maloletú G. až od momentu podania doplneného návrhu. Prvoinštančný súd teda vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a išiel nad rámec zákona (konal bez návrhu), keď priznal zvýšenie zročného výživného na maloletú G. od dátumu, kedy ešte ani matka nežiadala zvýšiť výživné s poukazom na ust. § 78 ods 1 Zákona o rodine: "...Je zmena alebo zrušenie výživného len na návrh." Sama navrhovateľka žiadala doplnením návrhu na zvýšenie výživného na maloletú G. vyššie výživné neskôr, ako na maloletého Q.. Výška zročného výživného na maloletú G. je podľa názoru otca určená prvoinštančným súdom vypočítaná za nesprávne obdobie a je teda aj v nesprávnej výške. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec má za to, že prvoinštančný súd podľa názoru otca dospel na základe vykonaného dokazovania, najmä v časti preukazovania príjmov a výdavkov navrhovateľky k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovateľka mala do februára 2020 nižšie výdavky na bývanie, nakoľko bývala v byte rodičov odporcu a hradila nájomné vo výške 200 + 86 + 28,- €. Popri tom však ako vyplýva z predloženej kúpnej zmluvy bola od júna 2019 vlastníčkou 3-izbového bytu v Pezinku, ktorý však nevyužívala až do marca 2020 na bývanie seba a svojich detí, čiže ho mohla prenajímať a mať oveľa vyšší mesačný príjem, keďže mala jednu neobývanú, a teda nevyužívanú nehnuteľnosť a v druhej nehnuteľnosti bývala. Podľa názoru otca teda súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného nesprávne určil obdobie a výšku výživného na maloletú G. Q. Q., vzhľadom na nižšie náklady navrhovateľky na bývanie a potencialitu vyššieho príjmu z prenájmu kúpenej nehnuteľnosti matkou. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdil vec. V bode 11. predmetného rozsudku je podľa otca neprimerane vysoký mesačný náklad na oblečenie a obuv na maloletú G. vo výške 75,- €, nakoľko maloletá má oblečenie a obuv kupovanú otcou resp. starými rodičmi a aj podľa vyjadrení odporcu nenosí oblečenie a obuv prémiových značiek, ale obyčajnú konfekciu, pričom navrhovateľka nakupuje aj oblečenie a odev z bazárov. Podľa názoru otca sú priemerné mesačné náklady na oblečenie maloletej G. vo výške 30-40,- €. Tak isto považuje otec aj výšku nepredvídaných priemerných mesačných nákladov na maloletú G. vo výške 100,- € za neprimerane vysokú, keďže na nepredvídané náklady, mimoškolské aktivity prispieva aj odporca. Reálne je podľa názoru otca výška nepredvídaných nákladov vo výške 30-50,- €. Mesačné náklady na maloletú G. sú teda vo výške cca 270,- € bez pomernej časti nákladov na bývanie, čo je primeraná suma na výživné na maloleté dieťa v jej veku. Maloletá G. nemá žiaden zdravotný problém. Súd prvej inštancie podľa otca teda dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. Otec taktiež uviedol, že súd prvej inštancie uznal náklady na maloletého Q., ktorý má 6 rokov vo výške 320,- €, čo neobstojí, nakoľko ide o zdravého 6-ročného predškolača, nepotrebuje žiadne pracovné pomôcky, v porovnaní s maloletou G., kde priemerné mesačné náklady vychádzajú okolo 270 - 300,- €, vzhľadom na mimoškolské aktivity a krúžky, ktoré maloletý Q. nenavštevuje. Náklady na maloletého Q. sú podľa názoru otca v priemernej mesačnej výške 200 - 220,- €. Súd prvej inštancie teda dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. Náklady na hokej uhrádza odporca. Otec taktiež uviedol, že prvoinštančný súd vôbec pri určovaní obdobia na maloletú G. nebral do úvahy, že navrhovateľka zvýšenie výživného žiadala doplnením neskôr, ako na maloletého Q. a podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine o zmene alebo zrušení výživného na maloleté dieťa sa rozhoduje iba na návrh a nie z úradnej povinnosti. Súd prvej inštancie teda nemohol zvýšiť výživné na maloletú G. za obdobie, v ktorom navrhovateľka ešte zvýšenie ani nežiadala. Otec v rámci podaného odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu, že odporca sa zámerne vzdal práce v banke. Odporca uviedol, že mal zdravotné problémy, ktoré keby nebol riešil, by viedli k zhoršeniu jeho stavu. Toto všetko sa stalo ešte za trvania manželstva s navrhovateľkou,

čiže nemohlo ísť o úcel znížiť si príjmy, kvôli rozvodu a výživnému na maloleté deti. Tak isto neobstojí ani argument, že odporca má vyššiu životnú úroveň ako navrhovateľka, nakoľko má väčšie záväzky, z dôvodu nesprávneho biznis rozhodnutia pri výstavbe lukostreleckej haly, nemá ani vlastnú nehnuteľnosť na bývanie, na rozdiel od navrhovateľky. Napriek uvedenému sa snaží maloletým deťom zabezpečiť všetko, čo potrebujú na svoj rozvoj. S maloletými deťmi trávi okrem každého druhého víkendy aj čas počas týždňa, učí sa s nimi, bráva ich na zimné a letné dovolenky niekoľkokrát do roka, hradí maloletému Q. náklady na hokej. Na základe uvedeného má otec za to, že rozsudok prvoinštančného súdu trpí takými zásadnými procesnými vadami, že preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil.

15. Matka sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že k bodu 3. odvolania otca poukazuje na to, že otec v tejto časti uvádza, že súd nesprávne ustálil počiatok doby (na obe deti rovnako), od ktorej matka žiadala zvýšiť výživné na maloletú G., keďže pôvodne podala návrh len na zvýšenie výživného u maloletého Q. a až neskôr na maloletú G., čím uložil otcovi plniť ročné výživné v nesprávnej výške. Námietať otcou poukazujúca v tomto smere na ust. § 78 ods. 1 Zák. o rodine je nesprávna, keďže z uvádzaného zákonného ustanovenia v plnom znení vyplýva, že „Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh“. Matka má za to, že postup súdu prvej inštancie bol správny, keďže ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, teda súd je oprávnený aj bez návrhu upraviť výkon rodičovských práv a povinností /viď ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine/, čo sa v danom prípade aj stalo, keďže súd prišiel po vykonanom dokazovaní k záveru, že zmena pomerov nastala u oboch detí v rovnaký čas, osobitne s poukazom na skutočnosť, že posledné rozhodnutie súdu o výške výživného bolo prijaté v máji 2014. Z tohto pohľadu sa preto námietať otcou o nesprávnom výpočte výšky ročného výživného na maloletú G., javí ako nedôvodná. Matka ďalej uviedla, že z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 02.06.2020 v časti záverečnej reči vyplýva, že sama právna zástupkyňa otca uvádza, že „navrhuje zvýšenie výživného na obe deti od 01/2019“. K bodu 4. odvolania otca sa vyjadrila matka tak, že namietala skutočnosť, že matka sa stala vlastníčkou bytu podľa kúpnej zmluvy už v 06/2019, pričom ho nevyužívala do 03/2020, teda ho mohla prenajímať a mať príjem. K tomuto tvrdeniu otca matka uviedla, že vlastníčkou predmetného bytu sa stala až v 08/2019 (viď L. Č.. XXXX pre C.. Ú.. O.), pričom ho začala s deťmi užívať od 02/2020 a to z dôvodu, že v časti bytu jej robil rekonštrukciu jej otec. K bodu 5. odvolania otca matka uviedla, že otec namietala matkou uvádzaný náklad na oblečenie a obuv maloletej Nely vo výške 75,- € mesačne, s poukazom na skutočnosť, že aj starí rodičia aj otec kupujú deťom oblečenie, a že prispieva na nepredvídateľné náklady detí otec už v konaní namietal mnohé položky mnou uvádzaných nákladov na deti ako vysoké, pričom na otázku súdu, aké sú podľa neho tie primerané náklady, odpovedať nevedel. Matka má za to, že tvrdenie, že deťom kupujú oblečenie aj starí rodičia aj otec, sú nepresné, lebo starí rodičia síce deťom oblečenie kupujú, ale otec nie, pričom zakúpené veci si deti domov nenesia. Deti u otca nemajú žiadne oblečenie /ani spodné prádlo/ a prezliekať sa chodia k starým rodičom na opačný koniec obce; ak idú s otcou na výlet, všetko im zbalí matka. Otec na žiadne nepredvídateľné náklady detí nikdy neprispel. K bodu 6. odvolania otca matka uviedla, že otec namietala aj náklady na maloletého Q., matkou vyčíslené na sumu 320,- € mesačne. Matka má za to, že náklady sú primerané, vzhľadom na vek a nevyhnutné a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré od 09/2020 nastupuje do 1. ročníka Základnej školy. Matka taktiež uviedla, že otec namietala, že sa nevzdal zámerne svojej pôvodnej práce v banke, ale mal na to zdravotné dôvody, a že má väčšie záväzky, z dôvodu podnikania, a že chodí s deťmi na zimné a letné dovolenky. Matka k tomuto vyjadreniu uviedla, že v čase zmeny zamestnania v banke nemal otec žiadne zdravotné problémy, veď na pojednávaní tvrdil, že ho práca nebavila a bol „vyhorelý“, chcel si splniť svoj sen - lukostreľbu. Jeho údajné záväzky z podnikania a to dlh voči svojmu otcovi, nemôžu byť dôvodom pre nedostatočné plnenie vyživovacej povinnosti, ktorá je prvoradá a prednostná. Podľa matky nemožno opomenúť v tejto súvislosti ani princíp potenciality príjmov otca s poukazom na rozhodnutie NS SR z 20.02.2019 sp. zn. 3Cdo 236/2018. Otec s deťmi v zime a v lete na dovolenky vôbec nechodí, keďže lyžovačky a pobyty pri mori s deťmi absolvujú len starí rodičia. Matka je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané po vykonaní dostatočného dokazovania, vec súd prvej inštancie správne právne posúdil, a taktiež rozhodol vecne správne. Vzhľadom na uvedené preto navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutú časť rozhodnutia v celom rozsahu potvrdil.

16. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu otca a uviedol, že sa pridrižiava ich vyjadrenia na súdnom pojednávaní zo dňa 02.06.2020, ohľadom zvýšenia výživného. Týmto sa zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 12P/41/2014 zo dňa 15.04.2014 v časti výšky výživného na maloletú G. Q. Q..

Pôvodným rozsudkom Okresný súd Pezinok schválil rodičovskú dohodu, v rámci ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej G. mesačne sumou 200,- € a na maloletého Q. sumou 100,- €. Rozsudkom pod sp. zn. 12P/20/2019 sa zvýšila suma na maloletú G. z 200,- € na 260,- € mesačne a na maloletého Q. zo sumy 100,- € na 160,- € mesačne. S prihliadnutím na predložené vyčíslené náklady matkou na obe deti na pojednávaní konanom dňa 07.11.2019, na celodennú osobnú starostlivosť a skutočnosť, že výživné nebolo upravované šesť rokov, naposledy v roku 2014, kolízny opatrovník odporučil výšku výživného upraviť. Právna zástupkyňa otca uviedla v záverečnej reči priamo do zápisnice: „Navrhujeme, aby na každé z maloletých detí bolo zvýšené výživné o 30,- € mesačne od podania návrhu t.j. 01/2019, teda sama právna zástupkyňa navrhla tento dátum. Na základe uvedeného kolízny opatrovník odporučil Krajskému súdu Bratislava potvrdiť rozsudok Okresného súdu Pezinok pod sp.zn. 12P/20/2019 zo dňa 02.06.2020 vo výrokových častiach I.,II.,III, nakoľko považujú rozhodnutie prvoinštančného súdu za správne.

17. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania, podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca voči rozsudku je čiastočne dôvodné, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne zmenil a vo vzťahu ku všetkým ostatným napadnutým výrokom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP). Keďže odvolací súd vychádzal z dokazovania riadne zisteného súdom prvej inštancie a zmena rozsudku súdu prvej inštancie nastala iba v dôsledku právneho posúdenia veci, nebolo potrebné v tejto veci nariadiť pojednávanie a opakovať resp. dopĺňať dokazovanie, a preto odvolací súd napriek čiastočnej zmene rozsudku súdu prvej inštancie tento rozsudok verejne vyhlásil dňa 15.12.2021 (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, právna zástupkyňa matky, otec, právny zástupca otca a súčasne kolízny opatrovník, upovedomení zákonným spôsobom.

18. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne.

19. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmiernujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

20. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov -

skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase od predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Pre zmenu rozhodnutia o výživnom nepostačuje len úvaha o tom, že doterajšie výživné je už nepostačujúce, či všeobecné konštatovanie o zmene pomerov v dôsledku uplynutia určitého času.

21. V prejednávanej veci súd prvej inštancie, vykonal potrebné dokazovanie a v rámci neho i zistenie a porovnanie pomerov na strane maloletých detí, ako aj na strane ich rodičov v čase od poslednej úpravy (t.j. od roku 2014), s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci (t.j. v roku 2020 v čase rozhodovania na súde prvej inštancie a v roku 2021 v čase rozhodovania odvolacieho súdu). Z tohto dokazovania vyvodil správne závery skutočného stavu, týkajúce sa určenia výšky vyživovacej povinnosti, s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. Odvolací súd opakovane uvádza, že naposledy bolo o určení vyživovacej povinnosti k maloletým deťom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.04.2014 č.k. 12P 41/2014-77, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, obe maloleté deti boli v rámci rodičovskej dohody zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletých detí t.j. maloletej G. sumou 200,- € mesačne a maloletého Q. sumou vo výške 100,- € mesačne. Naposledy teda bolo o výške vyživovacej povinnosti rozhodované v čase, keď mala maloletá G. 2,5 roka a maloletý Q. mal necelých 6 mesiacov. V súčasnosti t.j. v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti na maloleté deti mala maloletá G. skoro 9 rokov (v čase rozhodovania odvolacieho súdu má 10 rokov) a maloletý Q. mal v čase rozhodovania súdu prvej inštancie necelých 7 rokov (6 rokov a 8 mesiacov) a v čase rozhodovania odvolacieho súdu má 8 rokov. Odvolací súd má za to, že je nepochybné, že podstatná zmena pomerov nastala hlavne na strane maloletých detí. Maloleté deti vyrástli, zvýšili sa im výdavky v súvislosti s nástupom do škôlky, do školy, rovnako tak v súvislosti s rastom, ale aj so stravou, a s ošatením. Otec v rámci svojho odvolania namietol výšku matkou vyčíslených mesačných výdavkov na maloleté deti. V tejto súvislosti odvolací súd z obsahu spisu zistil, že matka vyčísliła výdavky na maloletú G. v roku 2019 na sumu 485,73 € mesačne, a na maloletého Q. v roku 2019 na sumu 320,- €. Odvolací súd konštatuje, že výdavky vyčíslené matkou na maloleté deti považuje odvolací súd za mierne nadhodnotené. Na základe ustálenej rozhodovacej praxe odvolací súd uvádza, že výdavky na maloletú G. vo výške cca 440,- € mesačne, (10 ročné dievča) a výdavky na maloletého Q. vo výške cca 290,- € (8 ročný chlapec) mesačne považuje odvolací súd za reálne výdavky na maloleté deti. Z takto ustálených výdavkov (riadne vyčíslených v konaní pred súdom prvej inštancie) vychádzal aj súd prvej inštancie (aj keď tieto skutočnosti expressis verbis v rámci svojho odôvodnenia neuviedol), a preto aj postupoval tak, že zvýšil výživné na sumu 260,- € pre maloletú G. (t.j. vo výške cca 3/5 oprávnených a reálnych výdavkov) a rovnako tak pre maloletého Q. bolo súdom prvej inštancie zvýšené výživné na sumu vo výške 160,- € mesačne (t.j. vo výške necelých cca 3/5 oprávnených a reálnych výdavkov). Z odôvodnenia predmetného rozsudku, ako aj z vyčíslenia zaostaleho výživného vyplýva, že súd prvej inštancie zvýšil výživné pre každé maloleté dieťa o 60,- € za dobu 6 rokov t.j. za rok o 10,- €, čo považuje odvolací súd za adekvátne a primerané. Súdom prvej inštancie pri určovaní výšky výživného vychádzal správne z potenciality príjmu otca, nakoľko v rámci odôvodnenia svojho rozsudku skonštatoval, že otec má vyštudovanú vysokú školu, ekonomické zameranie, predtým, ako začal podnikat', pracoval v banke a jeho priemerný mesačný príjem bol cca 1.500,- € netto. Sám sa rozhodol potom, ako ho práca v banke nenapĺňala, cítil sa vyhorieť, že bude podnikat'. Dlhodobo sa venoval lukostreľbe, bol v tomto športe úspešný. V neprospech otca súd prvej inštancie vyhodnotil skutočnosť, že funkčné bonitné s.r.o. (HAVE FUN s.r.o. a HAVE FUN EVENTS, s.r.o.) previedol na svojho otca, a naďalej pôsobí v oboch obchodných spoločnostiach, ako konateľ (bez finančného ohodnotenia), a ako zamestnanec pracuje u svojho otca za 620,- €, keď ostatní zamestnanci, ako uviedol otec na pojednávaní dosahujú príjem cca 900,- €, pričom zvyšnú časť príjmu poberajú v naturálnej forme (možnosť trénovať v ich športových priestoroch). V tomto konkrétnom prípade mal súd prvej inštancie za to, že otec sa účelovo zbavil výhodného zamestnania v banke s príjmom cca 1.500,- €, a následne s.r.o. HAVE FUN, ktorá dlhodobo dosahovala zisky v prospech svojho otca. Býva v rodičovskom rodinnom dome, všetky náklady na telefón, réžia osobných motorových vozidiel, je hradená cez s.r.o., dovolenky a nakupovanie športového oblečenia a športových potrieb hradia starí rodičia. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie

na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Obdobné negatívne dopady na možnosť platiť výživné, aké má konanie povinného, ktorým sa sám bez vážneho dôvodu (nie v dôsledku objektívnych príčin ním nezavinených), vzdal doterajšieho výhodnejšieho zamestnania (s vyšším príjmom) a zamenil ho za zamestnanie menej výhodné, kde dosahuje nižší príjem (§ 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine). Aj v takom prípade je namieste uplatnenie princípu potenciality príjmov. (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.2. 2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018). Otec argumentuje v konaní tým, že uvedené prevody obchodného podielu otca t.j. fy. HAVE FUN s.r.o. a fy. HAVE FUN EVENTS, s.r.o. sa udiali z dôvodu, že starý otec participoval na renovácii haly investíciou vo výške 72.000,- €, z dôvodu potreby dokončenia haly. Následne otec previedol svoj obchodný podiel firmy HAVE FUN s.r.o. a fy. HAVE FUN EVENTS, s.r.o. na svojho otca t.j. starého otca (úhrada sa realizovala započítaním), a keďže je otec ešte starému otcovi dlžný sumu vo výške 36.000,- € zostal zamestnancom s platom 600,- € a od 11/2019 je jeho plat 650,- €, a touto nižšou mzdou „ako keby“ splácať dlh, alebo robil ústupok preto, aby firma mohla riadne podnikat'. Spoločnosť HAVE FUN s.r.o. má ročný obrat cca 350.000,- €. Toto podnikateľské „riešenie“ otca však pri určovaní výšky výživného musí odvolací súd vyhodnotiť v neprospech otca, nakoľko otec má skutočne možnosť dosahovať vyšší príjem a to vzhľadom k jeho vzdelaniu, podnikateľským schopnostiam a taktiež s ohľadom na jeho produktívny vek. Takýto podnikateľský zámer, ktorý sa pretaví do zníženia príjmu otca nemôže byť vyhodnotený na jeho prospech. Otec mal podľa názoru odvolacieho súdu možnosť vyriešiť svoje podnikateľské plány aj iným spôsobom (či už prostredníctvom čerpania úveru, resp. prijatím ďalšieho spoločníka do spoločnosti bez potreby prevádzať svoj obchodný podiel a následne splácať dlh ako fyzická osoba voči spoločnosti prostredníctvom zníženia svojho príjmu). Na základe uvedeného súd prvej inštancie správne postupoval, ak vychádzal z potenciality príjmu otca, ktorý má reálne schopnosti a možnosti dosahovať podstatne vyšší príjem ako deklaruje v konaní pred súdom. Pokiaľ ide o argument otca týkajúci skutočnosti, že aj matka mala možnosť mať príjem z nájmu nehnuteľnosti, ktorú nadobudla v júni 2019 do svojho vlastníctva avšak reálne sa presťahovala až v 3/2020, a teda v tomto období mohla nehnuteľnosť prenajímať, nakoľko žila v byte rodičov otca a požívala výhody s tým spojené, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že z výpisu z L. Č.. XXXX vyplýva, že matka nadobudla predmetný byt do svojho vlastníctva až v 08/2019. Z jej vyjadrenia taktiež vyplýva, že tento byt je pomáhal zrekonštruovať jej otec, pričom ona s maloletými deťmi sa tam nasťahovala vo 02/2020. Je prirodzené, že predmetný byt matka prostredníctvom svojho otca zrekonštruovala, a hoci rekonštrukcia trvala dlhšie, túto skutočnosť nie je možné vyhodnotiť na ťarchu matky. Na základe uvedeného tento argument otca uvedený v rámci podaného odvolania odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodný.

22. Ako dôvodnú však vyhodnotil odvolací súd námietku otca, ktorou napáda priznanie výživného na maloletú G. odo dňa 28.01.2019. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Inak povedané, pri určovaní výživného na maloleté deti môže súd výnimočne priznať výživné aj späť t.j. odo dňa zmeny pomerov maloletého dieťaťa, avšak pre priznanie spätného výživného je potrebné preukázať v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa toho - ktorého prípadu. Odvolací súd k tejto otázke poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. I. ÚS 99/2018, podľa ktorého: „Pri určovaní výživného za minulé obdobie súd zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti, zárobné pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenia, poskytovanie bývania, osobnej starostlivosti a hodnotí aj ďalšie zákonné kritériá. Zákonná podmienka existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre spätné priznanie výživného vyplýva okrem iného zo snahy o zamedzenie špekulácií a zneužívania možnosti priznávať výživné pre maloleté dieťa. Sprisňujúca úprava od oprávnených vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu tejto otázky, t. j. aby návrh na určenie výživného podávali bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Pokiaľ však z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj späť. Dôvody hodné osobitného zreteľa bude treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu.“ Z obsahu spisu vyplýva, že návrh na zvýšenie výživného bol podaný matkou dňa 28.01.2019, pričom tento návrh sa k maloletej G. nevzťahoval, nakoľko matka požadovala zvýšenie výživného iba na maloletého Q.. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že matka svojím návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.05.2019 požadovala zvýšenie výživného už aj na maloletú G.. Z tohto doplneného návrhu však nijako nevyplývajú dôvody, pre ktoré matka nemohla svoj

návrh na zvýšenie výživného na maloletú G. podať už skôr t.j. v čase, kedy podávala návrh na zvýšenie výživného na maloletého Q.. Z tohto návrhu taktiež vyplýva, že matka požaduje zvýšenie výživného na maloletú G. s účinnosťou od júna 2019 (nežiadala priznanie výživného odo dňa 28.01.2019). Na základe uvedeného odvolací súd považoval za potrebné zmeniť deň priznania zvýšeného výživného na maloletú G. mesiac jún 2019, tak ako to požadovala matka vo svojom návrhu. Skutočnosť, či právna zástupkyňa otca v záverečnej reči uviedla, že žiada, aby bolo priznané zvýšené výživné o 30,- € na každé maloleté dieťa od dňa 28.01.2019 je pre toto bezvýznamná, nakoľko návrh matky na zvýšenie výživného spätne nebol riadne odôvodnený a to dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k maloletej G. tak, že zvýšil výživné zo sumy 200,- € na sumu 260,- € s účinnosťou od 01.06.2019 (deň požadovaný matkou v jej návrhu na zvýšenie výživného). Adekvátne k tomu odvolací súd vypočítal aj ročné výživné a to za obdobie od 01.06.2019 do 31.05.2020 (rozsudok súdu prvej inštancie bol vyhlásený dňa 02.06.2019, a preto splatnosť výživného ešte v mesiaci jún 2020 v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie nenastala). Výpočet výživného je daný počtom mesiacov a výškou zvýšeného výživného t.j. 12 mesiacov x 60,- € = 720,- € t.j. spolu 720,- € - 105,- € (uhradené výživné zo strany otca) = 615,- €, ktoré uložil otcovi povinnosť uhradiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti otca ustanovenie § 78 ods. 2 Zákona o rodine z ktorého vyplýva, že spotrebované výživné na maloleté dieťa sa nevracia.

23. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o bežnom výživnom na maloletú G. zmenil tak, že toto výživné zvýšil zo sumy 200,- € mesačne, na sumu 260,- € mesačne, počnúc dňom 01.06.2019, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a súčasne zmenil aj na to nadväzujúci výrok o ročnom výživnom s tým, že ročné výživné odvolací súd vypočítal za rozhodné obdobie t.j. od 01.06.2019 do 31.05.2020 v celkovej výške 615,- €, pričom túto sumu uložil otcovi povinnosť zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, nakoľko k rozdeleniu dlžného výživného na splátky odvolací súd nevezhladol objektívny dôvod. Vo zvyšnej časti t.j. vo výroku o určení bežného výživného na maloletého Q. a vo výroku o ročnom výživnom na maloletého Q. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

24. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Odvolací súd zdôrazňuje, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

25. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

26. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

27. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 Ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).